

Hlas Huty

Katolícky list farnosti Smolnícka Huta

Ja som hlas volajúceho na púšti:
"Vyrovnajte cestu Pánovi."
(Jn 1, 23)

Číslo 21 Ročník 5

December 2010

Advent

„Budte pozorní, bedlite...“ Toto sú zvlášť aktuálne slová práve teraz, keď v Cirkvi začíname sláviť nový cirkevný rok. Majú hlboký význam a chcú nám mnoho povedať. Toto Ježišovo upozornenie zaznieva na začiatku adventu a je pre nás hlavnou myšlienkou tohto obdobia. Ten prvý opravdivý advent predstavuje ľudstvo, ktoré tápalo v tme hriechu, čakalo na niekoho, kto by mu podal pomocnú ruku. Vyvolený národ cez stáročia bdel a pripravoval sa na príchod Mesiáša. Bolo to dlhé čakanie trvajúce tisíce rokov. Proroci oživovali zhasínajúcu nádej, oznamovali jeho príchod. Pretože ho však neočakávali vytrvalo, nerozoznali čas jeho príchodu. Oni čakali kráľa, ktorý ich oslobodí spod nadvlády Rimanov, a on prišiel ako obyčajný človek. Ján o ňom napísal: „K svojim vlastným prišiel a jeho vlastní ho neprijali.“ (Jn 1, 11) A Ježiš prišiel na svet ticho, nenápadne, v podobe malého dieťaťa a v ňom ľudstvo dostalo najväčší dar od svojho Nebeského Otca. V tom malom dieťati sa splnila veľká nádej, v ňom bol završený prvý skutočný advent ľudstva.

Je pravdou, že historický advent je už dávno za nami. Delí nás od neho už 20 storočí. Lenže medzi historickým adventom ľudstva a prítomným adventom môjho života je veľká súvislosť a veľká spojitosť, lebo majú spoločný predmet. Tým predmetom je Ježiš Kristus. Historický advent vyvrcholil narodením Krista – Mesiáša a prítomný advent môjho života vyvrcholí stretnutím s Kristom. Dôležitou skutočnosťou, ktorá nám prichádza na myseľ v súvislosti s adventom je fakt, že celý náš život je advent. Život kresťana je príprava na posledný deň, na stretnutie sa so zmŕtvychvstalým Kristom, ktorý nám pripravil príbytok v nebesiach. Ako prežiť niekoľkoročný advent nášho života? Čo máme robiť? Kto nám dá odpoveď na túto životne dôležitú otázku?

Ján Krstiteľ podal pomocnú ruku hľadajúcim pred dvoma tisícročiami a podáva ju aj nám: „Pripravte cestu Pánovi,

vyrovnajte mu chodníky,“ a na inom mieste hovorí: „Robte pokánie.“ To je nutná podmienka pre každého, kto čaká a kto sa pripravuje na stretnutie s Kristom. To vôbec neznamená, že dnes si dám predsavzatie na advent, alebo vyhľadám kňaza, vyspovedám sa a zajtra budem žiť tak ako včera. To by bolo málo a to vôbec nie je kresťanské pokánie. Robiť pokánie znamená každý deň formovať svoj život podľa vzoru Ježiša Krista. Každým dňom sa čoraz viac pripodobňovať Bohu, každým dňom sa zriekať hlboko zakorenenej egoizmu, zo dňa na deň sa viac a

Ján Krstiteľ káže o príchode Pána viac stávať Božím dieťaťom a bratom každého človeka.

Celý život – a najmä v advente sa pripravujeme na druhý príchod Krista podľa jeho presného receptu. Bedlime a modlime sa v každom čase buď srdcom, alebo skutkami, prácou pre blaho ostatných ľudí, aby sme všetci obstáli pred Synom človeka a dosiahli spoločne svoje nekonečné šťastie.

(autor pre svoje postavenie v PZ nechce byť menovaný)

TRNAVA - SÍDLOM OSTRIHOMSKÝCH ARCIBISKUPOV

V tomto decembrovom čísle vám dávame do pozornosti ďalšie biskupstvo (arcibiskupstvo) Trnava.

Prvým arcibiskupom, sídliacim v Ostrihome (Cathedralis S. Adalberti), je v dokumentoch spomínaný Dominik (1000 až 1002). Po ňom nasledoval rad arcibiskupov. Až keď roku 1543 padol do rúk Turkov aj Ostrihom, presťahoval sa arcibiskup aj s kapitulou do Trnavy. Pri plnení štátnych povinností sa dlhšie zdržiaval aj v Bratislave. Kardinál A. Rudnai sa v roku 1820 vrátil aj s kapitulou do Ostrihomu. Rozdeliť priveľké územie Ostrihomskej arcidiecézy na dve biskupstvá navrhol pápežovi Urbanovi VIII. v relácii Ad limina apostolorum z 2. novembra 1636 už kardinál Peter Pázmány. Anticipoval tým vyčlenenie Spišskej, Banskobystrickej a Rožňavskej diecézy z Ostrihomskej arcidiecézy roku 1776.

Po rozdelení Ostrihomskej arcidiecézy bola Trnava rozdelená na tri vikariáty: budapeštiansky, ostrihomský a trnavský. Trnava sa tak stala sídlom vikariátu s vikárom. V roku 1919 — 1922 bol Richard OSVALD menovaný za vi-

kára s fakultami generálneho vikára nielen pre trnavský vikariát, ale aj pre celé územie Ostrihomskej arcidiecézy nachádzajúce sa v Československu. Dňa 29. mája 1922 vzala Svätá Stolica toto územie do vlastnej správy a zriadila Apoštolskú administratúru, ktorú spravoval apoštolský administrátor.

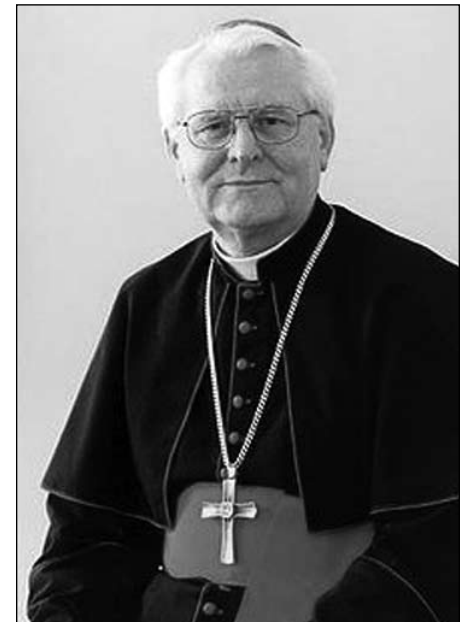
Arcibiskupstvo – TRNAVA

Pápež Pavol VI. 30. decembra 1977 konštitúciou Qui divino povýšil Trnavskú apoštolskú administratúru na stupeň diecézy a zároveň ju vyzdvihol na hodnosť metropolitného sídla s obvyklými privilégiami. Ako sufragánne diecézy mu podriadil diecézu banskobystrickú, košickú, nitriansku, rožňavskú a spišskú. Druhou konštitúciou Praescriptionum sacrosancti z toho istého dňa upravil pápež hranice slovenských diecéz. Vykonaním poveril kardinála Tomáška, ktorý

7. júla 1978 na slávnostnej sv. omši v katedrálnej kostole sv. Jána Krstiteľa v Trnave promulgoval konštitúciu Qui divino.

Prvým arcibiskupom - metropolitom bol menovaný Mons. Ján Sokol 26. júla 1989.

Mons. Ján Sokol ukončil službu v úrade 6. júna 2009. Jeho nástupcom sa stal Mons. Róbert Bezák

Vigília adventnej nedele v Trnavskej arcidiecéze

Kongregácia pre biskupov zmenila 31. marca 1995 názov Trnavskej arcidiecézy na Bratislavsko-Trnavskú arcidiecézu a Dómu sv. Martina v Bratislave udelila titul konkatedrály. Okrem toho Svätý Otec Ján Pavol II. zriadil novú cirkevnú provinciu so sídlom v Košiciach a pričlenil k nej rožňavskú a spišskú diecézu ako sufragánne diecézy.

Biskupi pochádzajúci z Bratislavsko-Trnavskej arcidiecézy: Mons. ThDr. John BUKOVSKÝ, Mons. Jozef ČÁRSKY, Mons. Jozef FERANEC, Mons. PhLic. JCLic. Vladimír FILO, Mons. ThLic. Dominik HRUŠOVSKÝ, Mons. Anton RICHTER. Mons. ThDr. Jozef ZLATŇANSKÝ.

Milí bratia a sestry,

určite poznáte piesne ako V dolinách, Júlia, si čarovná alebo Rodný môj kraj. Zvykne im hovorievať evergreeny, keďže sú to poväčšine piesne staršieho dáta. No stále sa však tešia popularite, vznikajú nové a nové verzie a nedá sa na ne zabudnúť. Aj to slovo „evergreen“ napovedá veľa. V angličtine to totiž znamená „stále zelený“, teda stále svieži, živý, pekný.

V evanjeliu sme počuli pieseň, ktorá je tiež „evergreenom“, hoci sa jej tak nehovorí. Je to pieseň, ktorú spievali anjeli a dodnes sa táto pieseň spieva či už pri bohoslužbách, alebo aj mimo nich. Gloria in excelsis Deo! Sláva Bohu na výsostiach!

Touto piesňou pozývajú pastierov, aby sa prišli pokloniť práve narodenému Mesiašovi, ktorého Židia tak túžobne očakávali. Zrejme ich to naplnilo veľkou radosťou, lebo hneď šli a keď sa presvedčili, že je to pravda, rozprávali o tom všade, kde prišli. Ľudia sa k tomu stavali rôzne. Vieme, že niektorí sa divili, iní pochybovali. Očakávali Mesiaša. No opriadli ho toľkými predstavami, že nakoniec niektorí z nich ho neboli schopní prijať, keďže prišiel na svet vo veľkej chudobe v obyčajnej maštali. Ale toto vlastne sprevádzalo Ježiša po celý život. Vieme, že ho počúvalo množstvo ľudí. A aj reakcie boli rôzne. Jedni ho nasledovali, iní ním pohrdali. Anjeli povedali pastierom, že radosť z jeho narodenia bude patriť všetkým ľuďom bez rozdielu. Tak to aj je. Reakcie ľudí pokračujú. Ježišovo slovo, jeho život a náuka sú totiž stále živé. Tak živé, že aj dnes sa stretáva s nadšeným prijatím, ale na druhej strane aj s nepochopením, pohrdaním. Narodenie Ježiša Krista, teda Vianoce sa azda tak viac stretávajú s nadšeným prijatím. Obrazne povedané, pridávame sa tiež k tomu spevu anjelov – Glória. Nádherne vyzdobené stromčeky, dobrá atmosféra, krásne piesne... Človek akoby na chvíľu zabudol na realitu života. Schválne hovorím „zabudol“, lebo vieme, že realita života nie je až taká idylická. Je to skôr opačne. Život prináša so sebou aj námahy a starosti. Túžba človeka po bezstarostnom živote je však asi nezničiteľná. A tak je neraz ťažké prijať Ježiša už nie ako malé dieťaťko, ale ako toho, ktorý je Pánom života a smrti. Toho, ktorý dáva pravidlá pre život, toho, ktorý hovorí: „*Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa...*“

Ako Váš duchovný otec Vám prajem požeňnané Vianočné sviatky. Veľa Božích milostí Vám vyprosujú aj spolupracovníci farského časopisu Hlas Huty.

Aktivity vo farnosti

Požehnávanie adventných vencov na prvú adventnú nedeľu

Na prvú adventnú nedeľu pri svätej omši, ktorá sa konala o 9:00 hod., sa v našom farskom kostole svätily adventné vence.

Rorátne sväté omše

Tak ako pred rokom v adventnom období tak aj v tomto adventom čase sa konali roráty ráno o 5.30 hod. vo farskom kostole. Sme potešení, že naši veriaci prichádzali v takom veľkom počte na tieto ranné sv. omše.

Navštívil nás Sv. Mikuláš

Dňa 6. decembra 2010 do nášho kostolíka opäť zavítal Mikuláš aj so svojím sprievodom. Malí „Mikuláškovia“ sa po svätej omši dočkali aj sv. Mikuláša, ktorý so sebou priniesol aj darčeky. Úprimne ďakujeme Mikulášovi, sprievodu ako aj tým, ktorí prispeli a pomohli pri príprave návštevy sv. Mikuláša.

Obnovená svätyňa - Ďakujeme

Dňa 11.11.2010 sa za pomoci finančných darov a v spolupráci a rozhodnutím farskej a ekonomickej rady uskutočnili práce, ktoré prispeli k skrášleniu svätyne farského kostola Nanebovzatia Panny Márie. Zakúpili sa nové koberce a v nasledujúcich dňoch dôjde k oprave kúrenia. Pri obnove interiéru účinne pomohli aj pracovité ruky obetavých veriacich. Všetkým Pán Boh zaplat!

(S.K)

KLINČEKY – NELKEN

Ich pôvod spočíva v Indonézii. Sú to vlastne kvetné pupene vždzeleného stromu a obľúbeným korením vareného vína a perníkov. Okrem toho slúžia klinčky aj ako liek. Používajú sa pri liečbe akné, proti bolestiam zubov. Dezinfikujú a znecitlivujú čkanie. Používajú sa na prípravu horkých žalúdočných likérov, ovocných štiav a kompótov. V zubnom lekárstve sa používa klinčkový olej ako veľmi významné antiseptikum. Užívajú sa pri nachladení ako čaj, uľahčuje odkašliavanie – odstránenie hlienov. Široké uplatnenie majú klinčky aj v kuchyni. Používajú sa do červenej kapusty, pri príprave bravčového mäsa, diviny. Jedným slovom možno povedať, že klinčky majú hrejivý účinok,

utišujú nevoľnosť, upokojujú trávenie, stimulujú krvný obeh a podporujú činnosť pečene.

ŠKORICA – ZIMT

Používa sa už viac ako 4 000 rokov ako korenie aj liek. Pochádza z Indie a Srí Lanky. Získava sa z kôry výhonku škoricovníka. Škorica vonia silne, chutí štiplavo, korenisto a sladkasto. Od nepamäti sa škoricu používala na liečenie hnačiek, reumatizmu, vysokého tlaku, bolesti brucha – slúži na zlepšenie trávenia. Patrí k najúčinnjším rastlinným prostriedkom pri črevných infekciách a zápaloch. Vyvoláva chuť do jedenia a posilňuje žalúdok.

Podľa posledných výskumov sa dajú účinky škoricu porovnať s účinkami acylpirínu. Veľmi dobré výsledky podľa výskumníkov má aj napr. ½ lyžičky škoricu denne spôsobuje pokles krvného cukru. Tým, že znižuje hladinu krvného cukru, upravuje trávenie, znižuje aj ukladanie tuku (v oblasti brucha, stehien). Keď sa

ale povie "škoricu", vybaví sa vianočné sviatky, a tým aj všelijaké sladkosti, preto prikladám recept na ŠKORICOVÉ HVIEZDIČKY:

4 bielka, štipka soli, 25dg práš. cukru, štipka mletých kľinčekov, 25dg mandlí, 10dg polohr. múky, tuk a múka na plech

Postup: z bielkov a soli ušľaháme sneh. Potom zašľaháme práš. cukor, mletú škoricu a kľinčky. Zo snehovej hmoty odoberieme asi pol hrnčeka a odložíme. Do zvyšku vmiešame múku a mleté mandle. Cesto rozvalkáme na hrúbku asi 1cm. Vykrajujeme hviezdčky. Povrch hviezdčiek potrieme snehovou hmotou, ktorú sme si predtým odložili. Pečieme pri miernej teplote.

Dobrá chuť a príjemné sviatky!

E.S.

Požehnané Vianoce a šťastný nový rok želá všetkým čitateľom Hlasu Huty redakčná rada!

Program svätých omší cez Vianočné sviatky

24. 12. 2010 – 24.00 hod.

Polnočná svätá omša,
Narodenie Pána

25. 12. 2010 – 10. 30 hod.

Narodenie Pána

26.12. 2010 – 9. 00 hod.

Sv. Štefana, prvého mučeníka

27. 12. 2010 – 9. 00 hod.

Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

28. 12. 2010 – 17. 00 hod.

Svätých Neviniatok, mučeníkov

1.1.2009 – 9. 00 hod.

Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

Sviatosť krstu prijali

- Lucia Duždová
- Zuzana Duždová
- Daniel Winkler